

פרשת נשא

כפות זהב שתיים עשרה מלאות קטורת (ז, פו)

יל"ע אמאי בכפות כתיב שהיו מלאות קטורת ומשא"כ אצל הקערות לא קתני שהיו מלאות סולת וצ"ב.

ונראה לומר, דהנה לעיל כתב רש"י (י"ד והוא מגמ' מנחות נ, א) מלאה קטורת, לא מצינו קטורת ליחיד ולא על מזבח החיצון אלא זו בלבד והוראת שעה היתה ע"כ, ועי' בתוס' ישנים (יומא נג, א ד"ה אע"פ) שכתבו דהוראת שעה היתה והקטירה במחתה כיון שהיתה על מזבח החיצון ע"כ.

ויש להבין אמאי צריכים היו להקטיר במחתה כיון שהם במזבח החיצון ולא במזבח הזהב, ונראה מבואר דדין הוא דהקטורת קרבה רק בכלי שרת, והיינו טעמא דאין קטורת נקטרת אלא על מזבח הפנימי, דלמזבח הפנימי דין כלי שרת אשר לא כן מזבח החיצון שהיה ממולא בעפר המשכן, ולהכי צריכים היו הנשיאים להקטירו במחתה שהיא כלי שרת, ומעתה יבואר הא דגבי הכפות כתיב מלבד מנינים גם שהיו מלאות קטורת, כיון שגם ההקטרה היתה ע"ג הכפות א"כ כל הזמן היתה הקטורת בכפות, ומשא"כ הסולת שהיתה בהקערות והמזרקים רק עד ההקטרה והכא דאיירי קרא בסיכום חנוכת המזבח שכבר הוצא הסולת והוקטרה ע"ג מזבח ושפיר נקט מנינם בלבד.

מקור: למיסבר קראי